

Nadšenie a zápal pre vec sa nedajú zaplatiť

Slovensko je známe tým, že máme jedny z najrozsiahlejších jaskynných systémov v Európe. Ich krása vyráža dych. Sprístupnených je 13 jaskýň v správe štátu a 6 jaskýň prevádzkujú súkromníci, ktorí ich majú v prenájme. Jednou z nich sa teraz stala aj Malužinská jaskyňa. Prevádzkuje ju Malužinská, s. r. o. (prevádzkuje aj baňu Zubaustollen). Slávnostné otvorenie sa konalo 8.8.2025. V krátkom rozhovore nám Gabriela Majerníčková, správkyňa jaskyne, priblíži, ako sa k jej otvoreniu vlastne dostali.

Malužinská jaskyňa nie je nejako známa. Ako ste sa k nej dostali?

Asi pred 15 rokmi náš Speleoklub Červené vrchy pomaly opúšťal prieskum vysoko v Červených vrchoch a chceli sme lokalitu niekde nižšie a bližšie, čo sa týka vzdialenosti od Lipt. Mikuláša. Tak sme začali robiť prieskum v Malužinskej doline a popritom sme narazili na Malužinskú jaskyňu.

Kedy prišiel ten nápad, že by ste ju mohli sprístupniť? Zavážilo aj to, že už máte sprístupnenú štôľňu v ústí Malužinskej doliny?

No a práve v tom období vznikla myšlienka sprístupniť Malužinskú jaskyňu a teda prvú žiadosť o sprístupnenie sme dávali ešte v roku 2013. Keďže vtedy to nevyšlo, tak prišla myšlienka sprístupniť aspoň nejakú baňu a miestni obyvatelia nám poradili, že v Malužinskej

doline bane sú a že najbližšia a najdostupnejšia je štôľňa, ktorá, ako sme zistili v banskom archíve v Banskej Štiavnici, má názov pôvodný, nemecký, teda Zubaustollen. Napokon sa nám (fi. Malužinská, s. r. o.) to podarilo a v júni 2022 sme štôľňu sprístupnili pre verejnosť.

Zvažovali ste všetky pre a proti otvoreniu jaskyne?

Samozrejme zvažovali a nedali sme sa odradiť.

Keď ste sa už na to podujali, vedeli ste, čo vás čaká? Predsa len jaskyne sa neotvárajú tak, ako obchody.

Pred dvoma rokmi, teda v júli 2023 sme znova dali žiadosť o sprístupnenie Malužinskej jaskyne na Okresný úrad životného prostredia v Žiline a môžeme povedať, že vtedy sa „lady pohli“.

Čo všetko ste museli absolvovať a doložiť, aby sa zaoberali vašou žiadosťou?

Bolo toho dosť - od samotného Zámeru sprístupnenia jaskyne, mapových podkladov, rôznych žiadostí či už na OÚ ŽP v Žiline, Slovenskú správu jaskýň v LM, žiadosť o schválenie prístupového chodníka k jaskyni na NAPANT, SIŽP v Žiline až po schválenie prenájmu jaskyne na Štátnu ochranu prírody SR v BB a Ministerstve ŽP v Bratislave.

Kolko trvalo od podania žiadosti po schválenie otvorenia jaskyne?

Trvalo nám to 2 roky, ale sme radi, že sa nám to nakoniec podarilo. Jaskyňa má teraz dĺžku 328 metrov, z toho sprístupnená trasa (tam aj späť) meria 250 metrov, keďže do jaskyne sa vchádza aj vychádza jedným vchodom.

Domáci jaskyňu poznajú, boli v nej ešte keď nebola uzatvorená. Vy ste k nej upravili prístup, uzatvorili ste ju. Aké úpravy ste robili vo vnútri?

Museli sme vybudovať prístup k jaskyni - schody a terasu pred jaskyňou. Vo vnútri spraviť schody, plošiny, osadiť zábradlia pre bezpečný pohyb návštevníkov a vo vstupe spraviť mlynárske schody kvôli strmšiemu úseku a prístupu do jaskyne.

Veľa ľudí si predstaví, že tam budú podmienky ako v už otvorených jaskyniach, ako je Demänovská jaskyňa, Dobšinská ľadová jaskyňa, Domica... To sú však jaskyne patriace pod štát. Ako je to s Malužinskou jaskyňou?

Malužinská jaskyňa patrí k tým, teda je už 6. v poradí, ktorú síce spravuje štát, teda Štátna ochrana prírody SR, ale prevádzkujú ju „súkromníci“, ktorí si ju prenajali od štátu za odplatu. Je bez elektrického osvetlenia, teda návštevníci do nej vstupujú s prilbami

a čelovkami a zažívajú pocit ako skutoční jaskyniari aj so štipkou adrenalínu...

Jaskyne sú veľké neznáme. Nikdy nemôžete povedať, že priestory sú konečné. Tu sú podmienky na to, aby mala jaskyňa pokračovanie. Budete aj naďalej robiť ďalší aktívny výskum?

My sa, ako jaskyniari a členovia Speleoklubu Červené vrchy, naďalej venujeme prieskumu aj v iných jaskyniach, či už v okolí Malužinej, ale aj na ďalších lokalitách. A keďže jaskyne sú nevyspytateľné (ako ženy, preto sú aj ženského rodu :-))... nikdy neviete, čo vás

tam čaká a čo ešte môžete objaviť. A uvidíme, či sa nám aj v Malužinskej jaskyni podarí ešte niečo objaviť...

Ako je to so záujmom mladých o jaskyniarstvo? Máte nasledovníkov?

Sme radi, keď niektorí mladí ľudia prejavia záujem o jaskyniarstvo, aj keď je to netradičná záľuba a niekedy aj nebezpečná. Aj teraz máme mladých nasledovníkov, ktorých to baví a nakoniec aj naši sprievodcovia sú jaskyniari.

Ak budete mať čas, alebo napríklad niekoho na návštevu, vyberte sa pozrieť podzemný

klenot, ktorý máme skoro v dedine. Určite neobanujete a veľa sa aj dozviete. Prajem jaskyniarom, aby nových priestorov v jaskyni pribúdalo, lebo to je snom každého z nich.

Viac informácií nájdete :

FB stránka: Malužinská jaskyňa
a Speleo-autokemp
www.malužinskajaskyna.sk (pracuje sa na nej)
e-mail: info@maluzinskajaskyna.sk
Tel: 0907 474 508

-Za rozhovor ďakuje BH-

Juniáles

V sobotu 28.06.2025 sa v priestoroch bývalého stanového tábora uskutočnila tradičná obecná akcia - Juniáles. Počasie nám prišlo. Po niekoľkých nepriaznivých rokoch, kedy Juniáles sprevádzali dažde a vietor, sme sa konečne dočkali slnečného dňa ako z rozprávky.

Prípravy prebiehali od skorého rána. Dobrovoľníci a organizátori sa zišli s nadšením, aby všetko bolo nachystané do posledného detailu. Stoly, altánky, vstupná brána dostali slávnostný nádych. Chlapi varili guláš, ktorého vôňa sa šírila po blízkom okolí. Pripravovali sa stoly, lavičky, technika, kontrolovalo sa ozvučenie a doladzovali sa posledné body programu.

O 14:00 hodine sa areál postupne začal zaplňať tými najmenšími s rodičmi. Deti behali po trávě a ich „džavot“ sa miešal s hudbou v pozadí. Program odštartoval detskými súťažami. Pre najmenších boli pripravené rôzne disciplíny, pri ktorých si mohli vyskúšať svoje schopnosti, odvahy a šikovnosť. Na stanovišti, kde sa liezlo po lanovom rebríku, prekonávali svoj strach z výšok, čo bola výzva pre malých dobrodruhov. Presnú mušku a pevnú ruku bolo potrebné mať pri stanovišti s hasičskou pumpou a za pomoci rodičov, ktorí pumpovali, trafiť cieľ. Veľký záujem bol aj o oboznámenie sa s hasičskou technikou – deti si mohli prezrieť výstroj, sadnúť si do hasičského auta, vyskúšať prilby či hadice

a dozvedieť sa, ako funguje ich práca. Možno práve medzi nimi vyrastajú budúci hasiči, ktorí budú raz chrániť naše domovy, pomáhať v núdzi a pokračovať v tradícii dobrovoľníctva. Aj malý zážitok môže zapáliť veľký sen. Po zdolaní uvedených disciplín sa detská pozornosť presunula na skákacie hrady. Niektorí sa odvážne odrážali až do výšky, iní sa kotúľali po nafukovacej podlahe, zatiaľ čo rodičia s úsmevom sledovali ich nevyčerpatelnú energiu ☺.

Od detských súťaží sa postupne presúvame k ukážke hasičského zásahu pri horiacom aute. Realistická simulácia požiaru a následný

zásah miestnych hasičov vyvolali obdiv a rešpekt. Oheň skrotili behom minúty. Dym, sirény a koordinovaný pohyb vytvorili dramatickú scénu, ktorá pripomenula dôležitosť ich práce.

Program bol v skutku bohatý a ukážkou hasičského zásahu nekončil. Pozornosť sa presunula na živú rekonštrukciu kuruckých bojov, ktorá nás na okamih preniesla do histórie. Sledovali sme scénu, kde sa stretli kuruci s cisárskymi vojakmi, a napätie bolo takmer hmatateľné. Vojaci v dobových kostýmoch, šermovanie a výstrely z pušiek a dela vytvorili autentickú atmosféru obdobia protihabsburských povstaní. Organizátori dbali na bezpečnosť a všetko prebiehalo z dostatočnej vzdialenosti, ale výbuchy boli také silné a realistické, že niektoré z detí si museli zakrývať uši.

Čerešničkou na torte bola pripravená pevná show, v ktorej sa deti doslova vybláznili. Rodičia vybavení náhradným oblečením ich potom prezliekli a spoločne sa premiestnili bližšie k Dj-ovi, pretože program ďalej pokračoval obľúbenou tombolou. Ceny boli pestré – od praktických darčiek až po milé prekvapenia od miestnych sponzorov. Spokojní vyhrcovia odchádzali s úsmevom na tvári.

O ôsmej večer sa rozlieha Banzekovskou lúkou pieseň Slovensko moje, otčina moja od kapely Hrdza a každý vie, že je to ten správny čas na zapálenie Jánskej vaty. Tejto pocty sa ujme najstarší spolu s najmladším hasičom a spoločne pristúpia k vatre a zapália ju. Je to symbolické gesto, pri ktorom sa stretli dve generácie a vzájomne prepojili minulosť s budúcnosťou.

Plamene osvetľujú okolie, ľudia zhromaždení okolo vaty si vychutnávajú jej sálajúce teplo a pohmkávajú si do rytmu hudby.

A potom už nasleduje len voľná zábava – hudba, tanec, rozhovory pod hviezdami a letná pohoda.

Na záver úprimné ďakujem patrí členom organizačného tímu, dobrovoľníkom za pomoc počas celého dňa, hasičom, sponzorom za štedrú tombolu a vatru, kuchárom gulášu, účinkujúcim za skvelý program a v neposlednom rade vám všetkým, ktorí ste prišli a vytvorili nezabudnuteľnú atmosféru.

-kbartkova-

Starostove novinky

Odpadové hospodárstvo

Jedno krásne júlové ráno nás vedľa obchodu Jednoty čakalo „milé prekvapenie“

v podobe čalúnenej sedačky – lavice. Možno jej chcel pôvodný vlastník takto nájsť nové využitie (posedenie pri obchode) alebo niekoho iného potešiť celkom zachovalým kusom nábytku - nevieme. Ak sa jej však chcel iba zbaviť, mal ju doviesť na naše zberné miesto do Haláša, kde takýto veľkoobjemový komunálny odpad z domácnosti od začiatku roka 2021 zbierame. Ideálne by to malo prebehnúť takto: vlastník nepotrebných vecí zavolá na obecný úrad alebo starostovi, dohodne si termín a v daný deň a hodinu (okrem nedele) odpad dovezie a uloží priamo na určené miesto v Haláši. Výhodou oproti kalendárnemu zberu (2x ročne) je, že objemný odpad môžete odovzdávať prakticky celoročne a odpad „nesvieti“ pred budovou.

A čo sa považuje za veľkoobjemový odpad? Sú to predmety, ktoré sa pre veľkosť alebo hmotnosť nezmestia do bežných smetných nádob.

- Nábytok: postele, skrine, stoly, stoličky, gauče, kreslá, police, komody, matrace.

- Koberce a podlahové krytiny: linoleá, koberce väčších rozmerov.
- Sanita a kúpeľňové vybavenie: vane, umývadlá, toalety (misky, nádrčky).
- Rámy okien a dverí (bez sklenenej výplne).
- Objemné plastové predmety.

Tu by som sa chcel poďakovať našim „chlapcom“ Patrikovi, Jurajovi, Zdenovi a Vladovi za odvoz spomínanej sedačky, ktorá mohla byť považovaná aj ako „čierna skládka“ s patričnými následkami.

Ešte jednu poznámku, tentoraz k elektroodpadu. Aj pre tento druh odpadu (hlavne väčšie spotrebiče) by bolo vhodné, keby pôvodca najskôr zavolať a elektroodpad by sa priamo odložil do Haláša. Pri jarnom zbere sa totiž našli „zberatelia“, ktorí zo spotrebičov vyložených pred budovou „povyberali hodnotnejšie súčiastky“ za účelom ich „speňaženia“ a tým porušili jednu z podmienok odberateľa odpadu, že spotrebiče a elektrické zariadenia musia byť kompletne. Druhotným efektom po takýchto „zberateľoch“ je neporiadok okolo budovy Haláša (polámané plasty).

Údržba verejnej zelene

V máji boli ukončené arboristické práce na projekte „Najstaršie stromy v Malužinej“ - revitalizácia verejnej zelene. Zákazku v celkovej hodnote 5590,00 € realizovala firma Ing. Jozef Arvai J-Art z L. Petra. Odborne bolo ošetrených 8 drevín (lipa, javor a šesť jaseňov). Tento projekt bol finančne podporený Environmentálnym fondom v rámci Programu obnovy dediny sumou 5336,10 € na základe výzvy Slovenskej agentúry životného prostredia (SAŽP).

„Opustil nás posledný veľký brest“. Pri kostole bol spílený vyschnutý strom - mohutný brest s vekom okolo 100 rokov a obvodom 335 cm. Príčinou usychania

a odumierania bola grafióza brestov (ochorenie spôsobené hubou). LESY SR ako správca pozemku výrub financovali, obec zabezpečila firmu a ohlásenie výrubu na Okresnom úrade v Liptovskom Mikuláši. Ďakujem Martinovi, Adamovi, Jurkovi, Samkovi a Jankovi za spracovanie haluziny a upravenie okolia kostola.

Čas zvýšeného nebezpečenstva vzniku požiaru

Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Liptovskom Mikuláši vyhlásilo od 15.8.2025 do odvolania (už druhýkrát v tomto roku) na lesných pozemkoch a v ich ochrannom pásme (50 m) v územnom obvode L. Mikuláš čas zvýšeného nebezpečenstva vzniku požiaru. Na týchto miestach sa zakazuje fyzickým osobám fajčiť alebo požívať otvorený plameň (odhadzovať horiace alebo tlejúce predmety), vypaľovať porasty, zakladať oheň. Vlastníci, správcovia alebo obhospodarovatelia lesných pozemkov sú povinní zabezpečovať v lesoch hliadkovaciu činnosť, udržiavať prejazdové cesty, zväznice a zdroje vody v stave umožňujúcom bezproblémový príjazd hasičských jednotiek, vybaviť pracovné stroje (traktory, harvestory, vyvážacie súpravy) prenosnými hasiacimi prístrojmi a účinným zachytávačom iskier.

V stredu podvečer 25.6.2025 (ráno bol o 7:00 po prvý raz vyhlásený čas zvýšeného nebezpečenstva vzniku požiaru) bol náš dobrovoľný požiarň zbor obce (DHZO) povolaný k požiaru lesného porastu v ťažko dostupnom teréne pod vrchom Kimberk neďaleko Štrby na hranici Prešovského a Žilinského kraja.

Požiar bol uhasený v piatok. Naši hasiči sa na jeho uhasení podieľali každý deň.

Obecný majetok

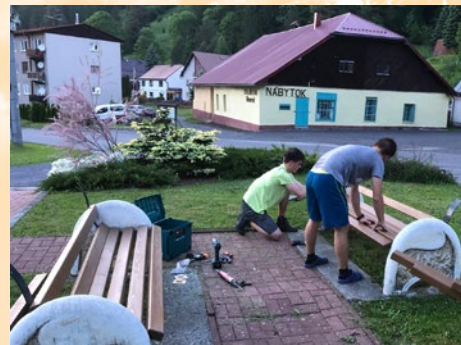
Začiatkom júna bola na Pôdohospodárskej platobnej agentúre (PPA) schválená naša žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku vo výške 6444,35 € v rámci výzvy MAS Horný Liptov č.: MAS 097/7.4/6 pre podopatrenie 7.4. Podpora na investície do vytvárania, zlepšovania alebo rozširovania miestnych základných služieb pre vidiecke obyvateľstvo vrátane voľného času a kultúry a súvisiacej infraštruktúry na projekt „Komunálna technika - Malužiná“. Cieľom projektu bolo obstaranie čelného nakladača s lopatou pre obecný traktor na zlepšenie poskytovaných komunálnych služieb. Dodávku čelného nakladača v celkovej hodnote 11 454,99 € realizovala fy EURIS PRO-AGRO, s. r. o. z Rožňavy.

Podakovanie

Juniáles. Ešte raz sa chcem poďakovať Františkovi Filipovi za poskytnutie priestorov, Stanovi Krišákovi za zabezpečenie pokosenia, Radovi Petulákovi za drevo na Jánsku vatru, dovoz a pomoc Dominikovi a Robovi pri jej stavaní, členom DHZ Malužiná, poslancom a jaskyniarom za prípravu a priebeh „železného hasiča“ pre deti, Vladovi Vyšnému a jeho pomocníkom za prípravu guláša, sponzorom tomboly a všetkým ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do organizácie tohtoročného Juniálesu. No a samozrejme Vám všetkým, ktorí ste sa prišli s nami zabaviť.

Špeciálne poďakovanie patrí aj členkám a členom Jednoty dôchodcov Slovenska Malužiná za ich pomoc pri organizácii Juniálesu a za úpravu a výzdobu vojnových pamätníkov, Mirovi Trvalcovi za „promptný servis“ obecnej techniky a iných údržbárskych prácach, Ferkovi a Jankovi za opravu lavičiek.

U nás dolu to padá

Začiatkom júna na dolnom konci opäť padali stromy. Keby som to chcela odľahčiť, tak z malužinského katastra padali na porubský. Z pravej strany potoka po toku, od Drevony, krížom cez vodu na domy. Tentokrát to zasiahlo „len“ drobné hospodárske budovy. Preto len, lebo pár metrov ďalej a je to na streche domu a to by boli iné škody. Vodohospodári prišli a výrubu porezali na menšie časti, aby uvoľnili prietok. Niektoré časti ale ostali v koryte. A neboli to malé klátiky.

Na úseku od dolného mosta sú brehovú porasty potoka prestarnuté, poškodené počasím, veľa stromov je už suchých. A tak stačí už len málo. Súčasné nevyspytateľné počasie s vetrom, ktorý sa točí a niekedy má aj vysokú

rýchlosť a stromy padajú. Zatiaľ to zostalo len pri minimálnych škodách. Zatiaľ.

Pracovníci Okresného úradu Lipt. Mikuláš už boli na prehliadke brehovú porastov niekedy na jar, keď veľký, suchý javor padol o dom nižšie, opäť zo strany Drevony, ale vďaka porastom na protiláhlom brehu, skĺzol po toku potoka. V opačnom prípade by bol na streche. Lenže bolo skonštatované, že už zahniezdili vtáky, tak musíme byť trpezliví a čakať do jesene...

Len keby chcelo čakať aj počasie a suché stromy. A tak keď zafúka, pozeráme na stromy a tipujeme, ktorý padne najbližšie.

-BH-
Foto: PP, BH

Aktivity leta v Klube dôchodcov

Ak sa cítite osamelí, vyčerpaní zo života, pridajte medzi nás do klubu dôchodcov. Zbavíte sa osamelosti a inšpiráciou Vám môžu byť naše letné aktivity.

Leto má svoje čaro, aj my sa viac stretávame na rôznych spoločenských a športových aktivitách. Účasťou na športových hrách v Liptovskom Mikuláši, na športových hrách v Kráľovej Lehote sme znovu objavili tú chvíľu čara, čo nás spája a získali sme pocit, že niekam patríme aj v našom veku.

V lete je ideálny čas na spomienky, na spo-

ločné stretnutia a tak tomu bolo aj 20. júna na guláš v Ondrašovej. Nálada vynikajúca, kuchár skvelý, guláš sme chválili. Ako sa vraví, čerešničkou na torte bola prítomná televízia Liptova. Celý čas vtipy sršali, harmonikár vyhrával, spoločne sme si zaspievali a podaktorí aj zatancovali. Učarila nám svojim elánom 86-ročná dôchodkyňa, ktorá krepčila ponad fľašku. Našiel sa čas aj na rozprávanie, nové zážitky, postrehy zo života nás seniorov. Všetci sme mali dobrý pocit z toho, že nie sme sami, svoj dôchodcovský vek prijímame bez potreby niekomu niečo dokazovať.

Aj na juniádes sme prispeli svojou troškou do mlyna, predávali sme tombolové a gulášové lístky, tešili sme sa z krásneho počasia a pretekajúcich detúreniec. Tombola šťastlivcov potešila, guláš dodal sily do tanca, vatra očarila. Zlepšili sme si náladu, zabudli sme na naše boliestky, čo nás trápia.

Náš vek nám dovoľuje aj na spomienky historických prelomových udalostí života. Vzdali sme úctu padlým v 1. a 2. svetovej vojne, par-

tizánom SNP. Položili sme vence k pamätníku v dedine, k delu na Svidove a pamätníku Sallaša v Hlbokom. Historické medzníky našich dejín sú nemenné. Pamätajme na to všetci bez rozdielu veku. História akceptujeme – „prítomnosť a budúcnosť“ nám otvára dvere života dokorán.

*Anna Gulašová
Predsedníčka JDS*

LESNÁ SPRÁVA V MALUŽINEJ - informácie z prvej ruky

Zásahový tím medveďa hnedého je v Malužinej častou návštevou. Najprv pri Lesnej správe zasahoval dvakrát a v poslednej dobe už trikrát v lokalite nad Drevonou pri Jaskyni. Samozrejme kým príde na miesto výskytu zásahový tím, medveď je dávno preč. Takže medveď sa naďalej veselo prechádza ponad cintorín po Táloch. Slovenská vláda v apríli 2025 schválila návrh na odstrel 350 medveďov. Ministerstvo povolilo odstrel 126 medveďov, no zatiaľ bol odstrel len minimálny. Podľa slov pána Lániho zatiaľ v našej doline nebol zaznamenaný žiadny útok medveďa na človeka. Zatiaľ. Lebo tento pravdepodobne 2-ročák bude už na budúci rok 3-ročný a poriadne ostrieľaný. No poľovníci nemajú povolenie na odstrel, môžu medveďa len monitorovať. Navyše tento rok došlo

k vymrznutiu čučoriedky na severnej strane Nízkych Tatier, čo je jeho obľúbený zdroj obživy. V Malužinskej doline boli medvede odjakživa. Najväčší úlovok v strednej Európe bol pod Tajchom v roku 1979, kde bol odlovený 345 kilogramový medveď. Tieto a ďalšie informácie mi poskytol ochotne Ing. Peter Láni, vedúci Lesnej Správy v Malužinej.

Malužinská dolina je súčasťou pripravovanej zonácie Národného parku Nízke Tatry (NAPANT). Zákon je na Krajskom úrade Životného prostredia pripravený na pripomienkovanie a do konca roku 2025 by mal byť schválený. Malužinská dolina bude pravdepodobne patriť z väčšej časti do C zóny čo predstavuje momentálny 3. stupeň ochrany. Pán Láni verí, že zonácia neovplyvní zásad-

ne zamestnanosť v doline. Dodávateľsky by prišlo o prácu takmer 80 pracovníkov v oblasti ťažobnej činnosti, pestovnej činnosti a ochrany lesa.

Lesná správa v Malužinej pri bilancovaní úloh 10 ročného plánu, (nateraz je v 2. roku platnosti), si plní ročný plán v ťažbe dreva 41 tis. m³. V zalesňovaní plánuje v r. 2025 zalesniť 100 ha lesa a na 174 ha sa vykonávajú prerezávky. Taktiež bola vykonaná 1. etapa odlesnenia vodnej stavby Tajch., ktorá poslúži ako protipožiarna nádrž. V 2. etape bude zrekonštruovaná hrádza, aj mních.

Komplexne bola zrekonštruovaná chata Chorupné. Zo skromnej lesníckej chatky vyrástla moderná chata pre celú rodinu. Okrem výmeny okien, zateplenia, inštalácie fotovoltiky je v chate elektrina, teplá voda a luxusné zariadenie interiéru. Zvýšila sa aj obsadenosť – v auguste 26 nocí. Chata leží priamo na označenej cyklotrase Chorupné cez Malužinský Tajch.

Lesná správa v Malužinej pod vedením vedúceho Petera Lániho nezištne spolupracuje s obecným úradom. Dala súhlasné stanovisko na žiadosť o opravu cesty pri cintoríne v hodnote 6.000,- Eur. Čaká sa ešte na odsúhlasenie na generálnom riaditeľstve. Zabezpečila aj výrub stromu (brestu) pri kostole.

Na záver nášho rozhovoru pán Láni ocenil prístup obyvateľov obce, ale aj jej návštevníkov doliny pri separovaní odpadu. Vďaka nám všetkým je Malužinská dolina obľúbeným miestom na relax, či sa jedná o turistiku, cykloturistiku, alebo len tak o malú prechádzku.

-Mašpanková-

Ako by sme si na tom dolnom konci radi zapievali túto pieseň od Chinasky. Ale akosi to nejde. Lebo cesta, ktorá nám ide pár metrov od domu, nám prináša všetko, len nie pohodu a klud. Možno si len niekto na ukludnenie zapáli tú cigaretu.

Po celý rok sledujeme valiaci sa prúd áut oboma smermi. Autá s drevom, kamióny, dodávky, osobné autá, cyklisti... V lete pribudnú burkajúce motorky.

Čo myslíte: Koľko z nich dodržiava rýchlosť? Odpoveď je: Veľmi málo. Dobré je to len vtedy, keď policajti merajú.

A tak niekedy si počkáme, dokiaľ vyjdeme zo dvora a je malé dobrodružstvo odbočiť do dvora, keď idete od Svidova. To treba dávať obrovský pozor, ktorý netrpezlivý pilot F1 vyrazí z konca kolóny a začne predbiehať. Motorkári to sú kapitola sama o sebe. Rev ich strojov počujeme ešte len prichádzajú k Svidovu alebo Bandzekovskej. Predbiehajú, akoby nás chceli potešiť „revom“ ich dvojkolesových tátošov, túrujú to na vysoké obrátky... Nemám nič proti ich záľube, nech sa poviaza, ale zaujíma niekoho z nich, či všetci chceme cez slnečné víkendy počuť ich motorky a nie vlastné slová? Niekde samosprávy zakazujú používať kosačky v nedeľu, aby ľudia mali klud a pokoj. Dialničiar stavajú protihlukové steny. A čo my? My ten hluk máme pri

domoch, ktoré tu stáli dávno predtým, ako sa takto zahustila doprava. A stačilo by len také úplne jednoduché riešenie. Dodržiavať rýchlosť a byť ohľaduplní.

Iná kapitola je autobusová zastávka, ktorú si veľa vodičov zamieňa za verejné WC. NePOCHOPITEĽNÉ. Aj keď je tam v tomto smere oznam, nepomáha. Teraz, keď je okolo zastávky vysoká zelina, tak niektorí nemajú problém vojsť aj dnu. Jeden zážitok stojí za to. Bola som na záhrade, keď zastavilo nízke športové auto. Otvorili sa dvere spolujazdca a vycupitala z nich blondávková dievčinka na vysokánskych opätokoch a ultrakrátkej sukničke, ktorú si potažovala dolu. Aj na tú vzdialenosť bolo vidno obrovské „motýlie“ mihalnice. Odkrývala k zastávke, občas jej podvrtlo nohu, asi na štrku. Prišla k zastávke a obrátila sa na šoféra, ktorý fajčil, s otázkou, kde má ísť, keď je všade zelina.

Nedalo mi, tak som sa pozdravila a povedala im, že je to zastávka, kde čakajú ľudia na autobus a nie verejné WC. Chlap na mňa pozeral ako by som spadla z Marsu a povedal jej, nech už si niekde čupne, lebo ju tam nechá. A ona pobehovala okolo zastávky a nakoniec mi povedala, že keď nechceme aby ľudia robili potrebu na zastávke, tak by sme si mali v tomto zapadákov vybudovať poriadne toalety... Čo na to povedať? A dá sa na to vôbec reagovať?

Tolko možností mali zastaviť sa po ceste, ak už teda nevydržala na nejakú benzínku. A oni si vyberú autobusovú zastávku v zapadákov? Čo to svedčí o inteligencii týchto ľudí? Ale im to zjavne neprekáža.

Veľké parkovisko na konci dediny pri Radovici má iný problém. Odpadky. Na jar to bolo vidno v plnej kráse. Až na brehu potoka ste mohli nájsť naozaj všeličo. Samozrejme najmä odpad, ktorý nechávajú kamionisti, ale aj použité plienky, hrbky stavebného odpadu, bandasky, fľaše, papiere... A len toho pribúdalo. Tak som skúsila napísať na viaceré inštitúcie, ktorých by sa to mohlo týkať. Odpovedali mi vodohospodári a cestári. Nakoniec to upratili celkom rýchlo cestári, čo som bola milo prekvapená. Už aj preto, lebo dnes vybaviť niečo také je malý zázrak. Všade vám popíšu zákony a všetko možné aby zdôvodnili, prečo sa to nedá, prečo to nie je ich atď. Cestári mi len odpísali, že to už zadali na riešenie. Za čo im aj takto ďakujem. Lenže už opäť odpad pribúda.

Všetko je to o ľuďoch. O tom, ako pozeráme aj na druhých, že žijeme vedľa seba a mali by sme sa vzájomne rešpektovať. Mali. Lenže je to tak, ako v piesni od Chinasky:

Dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení: Neřešte to, pane, tohle nemá řešení.

-BH-

SNP - Čo sa vlastne stalo? Kde je pravda?

Chata pod Veľkým Bokom spálená 1944

V knihe Františka Bizupa o obci Malužiná začína na strane 82 kapitola Po potlačení SNP, kde sa píše o tom, že v decembri 1944 v turistickej chate Pod Veľkým Bokom Nemci prepadli zvyšky britskej vojenskej misie. Niektorých zabili, ostatných popravili o mesiac neskôr v koncentračnom tábore Mauthausen.

Podľa Romana Kaliského, priameho účastníka, ktorý v tom čase bol v chate, to bolo inak. Svoje pôsobenie v SNP opísal v článku „Homôlka – Veľký bok 1944“ v Literárnom týždenníku 19/1995. V skrátenej podobe sprostredkujem to, ako smutné udalosti z Vianoc 1944 opísal ich priamy účastník.

Dňa 26. decembra 1944 nemecká vojenská jednotka za podpory špeciálneho protipartizánskeho komanda Edelweiss zajala v zrubovej poľovníckej chate pod Homôlkou, nad obcou Polomka, členov americkej skupiny Dawes, ktorá sa často nesprávne volala ako anglic-

Poľovnícka chata na pôvodnom mieste chaty pod Veľkým Bokom

ko-americká vojenská misia v SNP. Často sa nesprávne uvádzalo, že sa to stalo v Chate na Veľkom boku. Tam sa ale odohralo niečo iné, hoci to úzko súvisí s tragickým osudom tímu Dawes. Všetkých zajatých Američanov po výsluchu a mučení popravili ranou do týla v januári 1945.

Z celého dvadsaťčlenného amerického vojenského tímu, ktorý sa po potlačení SNP spojil s partizánskou brigádou Jánošík, sa konca vojny dožili len dvaja. Boli to práve tí, čo sa nachádzali v Chate pod Veľkým bokom.

A čo sa teda podľa autora stalo v Chate pod Veľkým Bokom? Ako autor opisuje:

Chata nad Polomkou bola veľmi malá a muselo sa o ňu deliť veľa chlapov, čo sa stávalo neúnosným. Úlohu zohralo aj to, že pre mladý les, bola veľmi dobre viditeľná z Polomky, najmä stúpajúci dym. Koncom novembra 1944 poslal veliteľ 3-člennú skupinu, medzi nimi

bol aj autor, aby preskúmali chatu pod Veľkým bokom. Ukázalo sa, že je poschodová, vyhovujúca, priestraná, dokonca našli v nej aj nejaké zásoby. Jedinú nevýhodu mala v tom, že bola dobre dostupná lesnou cestou z Malužinej a nebol z nej výhľad na sever. Presun všetkých spod Homôlky sa uskutočnil koncom novembra. Na chate ich bolo 20. Ako autor píše, neboli s nimi Angličania, ktorí niekam odišli. Američania si vzali jednu časť chaty so samostatným vchodom. Boli to gentlemani a veľmi dbali na hygienu, čo malo dobrý vplyv aj na ostatných. Nastahovalo sa k nim ďalších asi 30 mužov Gottwaldovej brigády, ktorých veliteľ V.A. Kvitinskij bol, mierne povedané, veľmi prudký človek. Okolo 15. decembra sa Američania pobalili a vrátili sa späť do chaty pod Homôlkou. Zostali len dvaja. Prečo odišli autor netuší. Ale pripúšťa viac možností – veľa ľudí, dostali príkaz, alebo boli na príčine vši, ktorých sa nevedeli nijako zbaviť.

V predvianočnom období partizáni dvakrát zaútočili na nemecké hliadky pri Vikartovciach, prepadli posádku v Lipt. Tepličke, autokolónu pri Telgárte, vyhodili do vzduchu nákladný vlak pri Východnej, motorizovanú hliadku pri Bacúchu a nad Vyšnou Bocou ostreľovali autotransport. Autor sa domnieva, že aj toto mohlo byť podnetom na ráznu nemeckú protiakciu. Poslednou kvapkou bolo asi zajatie dvoch nemeckých vojakov v Pohorelej, kde si chodili po zásoby. Autor to sám zažil, lebo si v ten deň prišiel k hluchonemému obuvníkovi opraviť čizmy. Na noc zostal v dedine a ráno táto už bola plná Nemcov. Podarilo sa mu utiecť a vraví, že to bolo viac o náhode a šťastí, ako rozvahe a šikovnosti.

Nemci popravili za to pri škole päť Pohorelcov. Dedina stíchla, uzavrela sa do seba a prestala im pomáhať.

Na Štedrý deň spojka z Malužinej priniesla správu, že neznámy dobrodinec nechal v dedine zásielku potravín. Ale prišiel aj komisár oddielu ktorý povedal, že Američania sú nejakí istí a nestavajú na chate pod Homôlkou stráže. Deň prebehol v pokoji. Na druhá deň, sviatok Božieho narodenia ráno nad nimi zakrúžilo nemecké pozorovacie lietadlo. Na mužov doľahla nervozita, úzkosť. Mysleli si, že lietadlo museli zaregistrovať aj Američania. Nikomu neprišlo na um, aby sme k nim poslali spojku. Zvyšok dňa aj noc sa minuli pokojne. Na Štefana sa začali baliť.

Okolo desiatej prišla lyžiarska hliadka, že sa blíži početná vojenská jednotka, ktorá zastala na hrebeni nad nami. K nim vyrazil z chaty veliteľ so siedmimi chlapmi. Štyrom sa niečo na tom nepáčilo, hoci z jednotky na nich pokrikovali: „Idi suda, kapitáni!“ Zostávajúci troch, ktorí sa k jednotke priblížili zrazili na zem. Stopy k ich vyhasnutým životom viedli do povestnej vápenky v Nemeckej. Nemecké jednotky zahájili paľbu na chatu a jej obyvatelia hľadali úkryt v blízkom hustom lese. Z doliny Ráztočky bolo vidno, ako sa z miesta, kde stála chata Pod Veľkým bokom dvíha hustý

dym. Chata dokonávala. V lese nad dolinou si začali prežívať chlapi v premrzutej zemi hľbiť bunkre.

Popoludní šla hliadka skontrolovať, čo zostalo a našla tam desiatnika len v košeli a s prestrelenými oboma lýtkami, ako sa zohrieval nad pahrebou. On porozprával, čo sa stalo pod Homôlkou.

Štedrý večer mali slávnostný a krásny. Na druhý deň počuli krúžiť lietadlo, ale nik nešiel pozrieť na hrebeň. Nemali postavenú ani stráž, keď ich na druhý deň prepadli Nemci. Len jemu sa podarilo uniknúť cez malý obľôčik a z kosodreviny pozoroval, ako tých, čo prežili, vyvliekli pred chatu a hnali ich dolu, do Polomky. Popravili ich o mesiac neskôr v koncentračnom tábore Mauthausen. Asi dvesto Nemcov začalo vystupovať k hrebeňu. Malá skupina zostala skrytá v chate. Chatu zapálili až po príchode z Veľkého boku. Asi preto, aby neupozornili ohňom na seba.

Tí, čo zostali z chaty Pod Veľkým bokom, prežili Silvester v bunkroch nad Ráztockou dolinou. V ich skupine mali aj nemeckých zajatcov, niektorí utiekli, dvaja ale zostali s nimi. Práve tí dvaja Nemci pomohli dvom preživším Američanom dostať sa pri Jelšave cez nemecké línie do bezpečia. Ostatných nemeckí vojaci celý január štváli po Nízkych Tatrách...

Roman Kaliský napísal aj o tom, čo bolo ďalej. Až do chvíle, keď sa vrátil domov a chcel pokračovať v prerušenom štúdiu chemického inžinierstva. Aj o jeho pochybnostiach, načo to všetko bolo, aký to malo zmysel. Čo sa vlastne vybojovalo.

Čítanie zaujímavé, miestami ťažké. O rôznych historických udalostiach sa dozvedáme z kníh, tlače, z digitálnych médií, televízie. Je dokonca tendencia niečo skresľovať, prepisovať dejiny. Veď je známy výrok: Dejiny píše víťazi. Roman Kaliský ale nemá dôvod niečo prikrášľovať, ani podávať inak, ako sa to stalo. Práveže jeho rozprávanie je obohatené práve o tú ľudskú stránku, nie sú to suché historické fakty. V texte je jedna jeho krásna myšlienka:

Už som povedal, že mojou úlohou v tomto rozprávaní nie je spomínať len bojové stretnutia s Nemcami a už vôbec nie legendarizovať naše akcie, ako to bolo po dlhé desaťročia priam povinnou metódou.

Zdroj:

Roman Kaliský, „Homôlka – Veľký bok 1944“, Literárny týždenník 19/1995

František Bizup, Malužiná

-BH-

Posledný príhovor pána farára Kočibala po 10.-tich rokoch pôsobenia vo farnosti Malužiná

Aj iným musím zvestovať Božie Kráľovstvo, lebo také mám poslanie.

Takto povedal Pán Ježiš, keď ho ľudia žiadali, aby zostal medzi nimi. Na inom mieste sa dozvedáme, ako vyhnal diabolstvá a ktorým dovolil, aby vošli do ošipaných, takže celá črieda sa dolu svahom náramne rútila do mora a tam sa potopila. Prišli za ním ľudia a začali ho prosiť, aby odišiel z ich kraja.

Toto sú len vonkajšie okolnosti z Ježišovho života, ale to podstatné je to, že prináša vykupiteľskú obeť za spásu duší, ktorú má dovrieť smrťou na kríži. Jedni ho chceli mať, druhí ho odmietli.

Ježišov kňaz má ísť v jeho šľapajach. Som rozsievateľ Božieho slova a plný 10 rokov som zasieval Božie slovo do vašich srdiec.

Keď už je všetko dokončené, hospodár si povie: A teraz teplého slnka a dažďa, aby to mohlo vyrásť a priniesť úrodu. To všetko nech prispeje k tomu, aby slová evanjelia žili vo vašich srdciach a vo vašich vzájomných vzťahoch. A tak ako 8.7.2015 som začal účinkovať v tejto farnosti, tak teraz 30.6.2025 odchádzam od vás.

Vás, ktorých som pripravoval na sv. birmovania prosím, nech vás v živote posilňuje Duch Sv., aby ste vieru v Krista nezapierali, ale svojim životom svietili ako jasné sviece v tomto svete.

Vás, ktorých som sobášil prosím, nikdy sa nerozvádajte, ale aj napriek ťažkostiam života sa pevne držte za ruky, ako ste to symbolicky naznačovali tu, pred týmto oltárom.

Tí, ktorí ešte azda za môjho pôsobenia doteraz nenašli odvahu prísť ku Kristovi a zveriť mu ťarchu svojich hriechov vo sv. zmierenia

prajem, nech po mojom odchode alebo na smrteľnej posteli dosiahnu odpustenie svojich hriechov a duševnú radosť.

Ktorí ste chodili na sv. prijímanie, musíte aj skutkami dokazovať, že milujete Pána Boha a svojho blízkeho.

V našom tele je jazyk, úd na ktorý prichádza sviatostný Kristus, aby bol pokrmom našej duše. Aj tento náš úd nech je svätý a slová, ktoré vychádzajú z našich úst, nech skôr oslobodia, než škodia.

Vášich nemocných som príležitostne navštevoval a prinášal im Ježišovu útechu a presväť Telo Kristovo. Buďte preto trpezliví s nemocnými a starými ľuďmi. Majte k nim súcit a lásku, lebo toto aj my raz budeme potrebovať.

Vášich najdrahších, ktorí dokončili svoju životnú púť som pochovával.

Za nich sa modlite a pamätajte pri oltári tu v kostole. Majte v úcte ich hroby a žime všetci vo viere vo večný život a slávne vzkriesenie v posledný deň a tiež v nádeji na stretnutie s nimi v nebeskej vlasti.

K najkrajším slovám patrí slovo vďaka. Preto aj v túto chvíľu ďakujem všetkým, ktorí ste mi preukazovali mnohé dobrodenia akýmkoľvek spôsobom či už v prvých chvíľach môjho účinkovania, ale aj v týchto posledných.

Ku kresťanským slovám patrí slovo odpustenie. Ak sa niekto cíti, že mi ublížil slovom alebo skutkom, nech vie v túto chvíľu, že mu odpúšťam. A tak ako Jozef Egyptský sa zachoval voči svojim bratom, tak aj ja sa chcem zachovať v tomto okamihu, preto odpúšťam všetkým. A keďže sme ľudia a máme každý svoje slabosti a krehkosti, preto zas aj ja prosím o odpustenie, ak som

niekomu ublížil, alebo sa zachoval tak ako som sa nemal.

K poníženým slovám patrí slovo prosba. Predovšetkým s prosbou k Pánu Bohu sa obracajme na Pána žatvy, aby posielal dnešnému svetu, aj tejto farnosti dobrých robotníkov na svoju žatvu. Modlite sa za svojich kňazov, aby boli dobrými ohlasovateľmi evanjelia.

Čas letí tak rýchlo, že sa ani nenazdáme a život máme za sebou. S niektorými vami sa už azda do smrti neuvidíme. Nech nás všetkých na pozemskej púti charakterizuje jedno slovo - LÁSKA. Toto ako testament zanechal svojim učeníkom sám Spasiteľ, keď povedal: Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali, ako som ja miloval vás. Aj vy, aby ste sa tak milovali. Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete navzájom milovať.

Za motto môjho kňazského účinkovania som si zvolil slová: Obetavo a s láskou ku každému. A túto Kristovu lásku chcem zanašať aj tam, kde to potrebujú veriaci, alebo si to vyžadujú okolnosti a potreby biskupstva.

A tak, ako mne otec biskup praje hojnosť Božích milostí a pokoja, aby som mohol blahodarné účinkovať pre dobro mne zverených duší, tak aj ja vám želim v túto chvíľu - hojnosť Božích milostí, darov Ducha Sv., lásku k deťom, k nemocným a trpiacim a k svojim blízkym a susedom, ochotu dobre robiť svojmu blížnemu i ochotne odpúšťať. Želám Vám trpezlivosť i v ťažkostiach života a šťastnú hodinu smrti.

Žite v pokoji a oslavujte Pána svojim životom.

František Kočibál, Kristov kňaz

DOBRÉ RADY!

Rozmarín lekársky

Symbol vernosti, s ktorým sa stretávame počas svadobných obradov.

Nie je len liečivý, ale zároveň je aj veľmi dekoratívny. Zároveň prenikavo vonia, čo mu pridáva na aktivite. Pripravuje sa z neho čaj alebo zápar. Zlepšuje prekrvenie, čo môže pomáhať pri studených končatinách a nízkom krvnom tlaku. Uvoľňuje hlieny, vhodný je pri prechladnutí či kašli. Používa sa v prípravkoch proti vypadávaniu vlasov a na stimuláciu pokožky hlavy. Používa sa v kuchyni ako prísada do jedál na ryby, do polievok a mäsa. Pozor: nevhodné v tehotenstve, pri vysokom krvnom tlaku a epilepsii (éterický olej môže vyvolať záchvaty).

Spôsoby použitia

- **Čaj alebo nálev** – pri tráviacich ťažkostiach, únave, miernych bolestiach hlavy.
- **Éterický olej** – masáže pri bolestiach svalov, kĺbov, reume; inhalácie pri prechladnutí.
- **Kúpele** – povzbudzujúce a prekrvujúce.
- **Kuchyňa** – korenie podporujúce trávenie.

História rozmarínu siaha už ku Grékom a Rimanom, ktorí boli presvedčení, že zlepšuje pamäť a sústredenie. V Egypte sa používal pri balzamovaní. V stredoveku slúžil na odpudzovanie zlých duchov. Ľudia verili na jeho ochranné a liečivé schopnosti.

-Mašpanková-

SPOMIENKY LÚČNE

Tam pod Glianom na chodníku
hej, voľačo sa belie
To moja mati v obrúsku ľanovom
frušťík koscom i hrabačkám nesie
V tom košíčku poživeň na celý deň
koscom hľuškú bryndázovú,
s oškvarkami prízdobenú,
hrabačkám šišky, chlebič, lekvár malinový,
v krčiazku cigoriu - kávu, lepšie pitie
ako v Hilton hoteli
od smädu, zdravšia voda z lúčnej studničky
dospelým aj štamprlík borovičky
Tak sa hostila hybská chasa
na lúčnych senných robotách
Večer unavená omladina
skôr zaspávala na piesňach
východňanských hrabačkách
na ich melódických trávniciach
čo hrabali a senko sušili
na svojich podkrivánskych lúčkach

Jún 2025

Pavel Lenko

Oznamy:

Dane a poplatky. Obecný úrad žiada občanov, ktorí ešte nezaplatili daň z nehnuteľnosti, poplatok za komunálny odpad a daň za psa, aby tak urobili najneskôr do 31.10.2025

Zber elektroodpadu. Vo štvrtok 25. septembra 2025 bude z našej obce vyvezený elektroodpad. Do uvedeného dátumu môžete elektroodpad zhromažďovať pri vstupe do Haláša. Chladničky, elektrické pece, práčky, mikrovlnné rúry, vysávače, žehličky, mlynčeky, fritézy, počítače, monitory, tlačiarne, telefónne prístroje, mobilné telefóny, rádiá, televízory, DVD, všetky druhy batérií, žiarovky a žiarivky.

Spotrebiče a elektrické zariadenia musia byť kompletne!

Zber železného šrotu. V stredu 22. októbra 2025 bude z našej obce vyvezený železný šrot (aj iné kovy). Do uvedeného dátumu môžete železo zhromažďovať pri hornom vstupe do Haláša. V prípade, že železný odpad nemôžete priniesť, zavolajte na obecný úrad, ktorý odvoz zabezpečí.

Zber textilu vhodného na opätovné použitie

Do konca septembra 2025 bude ešte v našej obci prebiehať zbierka textilu. Zabalené veci môžete v úradných hodinách nosiť na obecný úrad.

Ďakujeme, že triedite odpady! !

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Okrúhle životné jubileum oslávili

60 rokov – **Miroslav Lipták** – máj
Terézia Uhreková – júl
70 rokov – **Anna Záhradníková** – júl
75 rokov – **Anna Gulašová** – máj
Anna Trvalcová – máj
Daniel Garaj – august

Všetkým oslávencom prajeme veľa zdravia, šťastia a spokojnosti v kruhu rodiny!

NARODILI SA

Manželom Františkovi a Evke Chytilovej sa narodilo v apríli 2025 dievčatko Ester Chytilová

Nech dieťatku sudičky len všetko dobré dajú,
nech pre neho veľa lásky, zdravia,
šťastia majú.

OPUSTILI NÁS

Táňa Trenčanová – v apríli vo veku 93 rokov

Mária Profantová – v auguste, vo veku 82 rokov

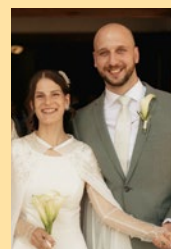
‘To, že sa rana zahojí,
je len klamné zdanie.
V srdciach nám bolesť zostala
a tiché spomínanie.

Česť Tvojej pamiatke!

MANŽELSTVO UZAVRELI

Klára Chytilová a Peter Paluš v júni uzavreli manželstvo v kostole Panny Márie Pomocnice v Banskej Bystrici.

Čo ste si sľúbili pred svadbou, nech vám vydrží po celý život

Viete moji milí, je veľmi obtiažne definovať zrelosť, ale prišiel som na jednu celkom dobrú definíciu: Zrelosť je, keď už nikoho neobviňujete. Neobviňujete ostatných, neobviňujete sami seba. Chápete, v čom je chyba a ste pripravení ju odstrániť.

aforizmus

Anthony de Mello

Malužinské Novinky – noviny obce Malužiná,
vydáva Obecný úrad Malužiná,
tel. č. 044/5292 221,
email: obecmaluzna@stonline.sk
redaktori: Kristína Bartková, Marta Španková
grafika: jennym, s.r.o.